

Fast alt döör
altijd i lijwet
döö aldrig twänne
i döden den
lewande andan d...

Lindh, Mag.

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Fast alt döör alltid i Ljwæt
Döo aldrig twänne i Döden

Den Lewande Andan
Den Odödeliga Dygden /

Hwilka

Såsom

Hennes Kongl. Höghek

PRINCESSANS

ULRICKAS

För detta

Dygdålstande Hoff-Bungfru /

Den Högwålborne Frölen /

St. AGNETA

FLEMMING

Till Wilnäs / Boo / Ljung och Lunningöo /

Hade sammanknippat uti Ljwæt

Bliwa de och döthskilde uti Döden /

Och nu den Sahl. KRÖN till Ewiget Beröm

På des Höga och Förnäma Begravnings = Aa som skedde uti

St. Jacobs Kyrkia den 18. Decemb. 1698.

Ödmjukeligen ihugkommit

Alf

STOCKHOLM / Tryckt af OLAO ENÆO.

Plut. l. 4. de placit. c. 7.
Tertull. L. de anim.
cap. 5. & 42. Laet. l.
3. Inst. cap. 18.

A Hedna Werlden har i Wijsdom mycket felat/
Och hennes kloka Folk så Ord som Rader delat
Wår Siäl beskriwa rätt: Ur aldrig någon Dicht/
Anstönt des Fiäder ey har nådt sin fulla wicht.

Arnob. Junior in con-
fictu cum Serapione
l. 2.

En då ett Hednist Moln det klara Ljus utslächte/
Och i ett mörkt Föruufft en Guda Glans betächte/
Då gafs ett jordiskt ting och flychtigt Fågrings wähl
Ett uphofs Umne till en wål beprydder Siäl.

Då kom i Ljuset fram en stoor anseelig Skara /
Som Hiältar nämmas må at Sanningen ehrsara :
Nu hördes orcklös Ord af Jude / Turck och Greek/
Samt annat kättiskt Folck som spelte samma leek.

Renat. des Cartes de
prima Philos. medit.
1. & 2.

Förtwiflans Andar här så wille Wårket driva/
Det Kroppen aldrig kan af Siälen Lewand' bliwa
Carneades och Nijkt en blinder Tanka gaf /
Om denna Himla Utt och Wijsdoms fulla Haaf.

Buxtorf. Synag. Jud.
c. 11. Ant. Margarita
de fide Jud.

De jäfde allas Taal / sitt monde de uphöna.
Dem stod ey heller an med Judisk Kalf at plöna.
En deras Talmud dem en Saga dichta will/
Det fyra Siälur sig i Menstian hålla till.

Talm. tract. Betza
cap. 2. & Taanis
cap. 4.

Den ena säger han i inre Hiertat bliwa/
Och hwad de twenne sedt / hårdt eller giordt upstriwa.
Den andra far till Gud at hålla sunnlös wacht :
At spana hemlig ting : At tyda Drömmars krafft.

Den tredje som en Blirt kring Werldens runda slyger/
Och på osynliat sätt i det fördolda slyger.
Om Sabbaths Dagen blir den fiärde dem en Gäst/
At dampa Syndsens Lust på deras Sabbaths Fäst.

En kunde man ett Ord till denna Saaken låna/
Och mången RABBI will mig här till tacklöst tiena.
Der iag will suga uth en Homing från det Giff/
Hwar med det gamla Folk försökrat mången Skriff.

Tert. l. de anima cap.
10. usque ad 19. Al-
bert. Mag L de natu-
ra & Orig. anima,
tract. 2. & c. 4. Aug. L.
de dog. Eccl. c. 15. & L.
de duab. animis con-
tra Manich. c. 13. & c.
Maim. Moreh. Ne-
voch. cap. 27.

Men bort D äldsta Språk : En Arab will oss lära /
Det Kroppens tumland' Urk mond' twänne Siälur bära.
Dock alt så fåfängt som / det Philoponus sagt/
Det Gud i Kroppen har tre Siälur fångstig lagt.

O arma Juda Slächt / som mitt i Ljuset samlar/
Som af ett oåthskildt / dig två / tre / fyra samlar;
En Græcher har din Mund tilstoppat och belagt /
At dina stälte Ord ey mehra hafwa macht.

Ja Mannen är bekant och Socrates sig kallar/
Som jag af Plato seer när han om honom lallar;
Ty han rätt wijsligt sagt; Een Siäl allena är/
Som täncker / talar / och förstår allt vårt begär.

Cic. l. 1. Tusc. Quæst.
§. 25.
Plato in Phædone.

Men huru denna har sin början och sin ända/
Sin in- och utgångs Port när hon skal hädan lända/
Har Moses Anda lärdt / och kan sig wäl bestå/
När Turckars ALKORAN ja ewigt skal förgå.

Ty Torne har han sädt och Tistel skall han ståra;
Som lämnar Muhammed en heel Gudomlig Abra;
Som skriver (utan Grund) dock will en giwa tapt.
Det Gud på första Dag har alla Siälar skapt.

R. Schelomo Iarchi
in Com. ad Deut. 33.
Menasse Ben Isr. de
creat probl. 15. & 16.

Det desse äwen och på Domsens Dag sku dödas /
Då Änglar / Diewlar / med alt Lewandt måst uthödas.
Då alt hwad Anda har till intet bliwa skall/
Af en † Mordängel som förrättar detta Kall.

Alcor. Theod. Bi-
bliand. in doct. Mach.
Alcor. Schweiger.
l. 1. cap. 3.
† in illo dicitur Adriel.

Sij sådant blir alt sagt in under Östra Polen/
Der mången dyrcka mond' den Silverblänkand Solen:
Den Sool som Werlden är till Lius- och Ledesman
Ar af Leucippo kändt för Siälens Moder san.

Huem kan Egypten då en Wijsnets Thron uprätta/
Som will wår ädla Siäl af gnistrand' Stiernor slåta.
Som strart från Skyn gå när Kroppen livnadt får/
De och i Dödzens stund till samma Skyar trår.

Macrob. l. 1. in Somn.
Scip. c. 14.
Plin. lib. 2. cap. 26.
Cic. in Somn Scip.

Ney bort med sådant Taal! Bort med onyttig fråga/
Parmenides tu skalt af Æthnes största Läga
Ey skapa någon Siäl! som tu thet hawa will.
Ty † Hippon Wattuman är intet mehra till.

Plutarc. lib. 4. de
plac. Phil.
Arist. l. 1. de anim.
cap. 2. tex. 32.
† cognom. ἄθετος
dictus.

Nu om wij annars en med Hednist Ögon fela/
Och en ett sundt Förnuft med Naxens Uglor dela /
Kan en den Gudoms Strål som i wår Siäl är sänkt/
Från Ewigheetens Namn / då aldrig bliwa stängt.

Ty twänne bliwa wist från Dödzens Walde tagne/
Från Tidsens gnagand' Maal en uti glömsko dragne.
Men ewigt klinga sku: Wår Siäl och goda Namn.
De twänne sljta sig uhr Dödzens bleka famn.

Senec. c. 1. de Clem.
& epist. 76. Id. lib. de
immat. morte, ut al-
legat. Lactant. lib. 6.
cap. 12.

Then förra wärkar det wij Menstior wordne ära.
Then senre at wij och sku Guda Namnet bära.
Ty Dygdens rätta Drift är Himlens Anda-maal/
Där hon förklarar skall med Ewig Pracht och Pråål.

Id. de Tranquil.
an. cap. 14. & con-
sol. ad Marc. c. 26.

Så skall och Dygden sidst den bästa Graf-Skrift göra/
På **FRÖDENS** **FRÖMMIGES** Kropp som wij till Jorden föra.
Han war i Tijden här den Ädla Dygdens Wån
Ty blir han ewigt krönt med Frögd i Himmelett.

AD VIATOREM.

Qui praesens spectas non laeto corde sepulchrum
Virginis, ac mortis praevia signa Tuæ.

Siste gradum, ac merito laudandas inspicere dotes,
Tempore quæis toto claruit illa suo.

Complacuit pietas primis constanter ab annis,
In summum jugiter religiosa Deum.

Cœlitus accensi quæ pectoris ara calebat,
Expellens orbis gaudia vana procul.

Castaque rejecit damnosas Cypridis artes,
Hypolitum semper Penelopenque sequens.

Virgineum probitas habitabat candida pectus
Non ullis unquam verba coacta dedit.

Alloquio facilis, nutu placidissima toto,

AGNETA namque agnus deliciosa fuit.

Mundiciæ pulchro facies ornata decoro,
Vernabant hilaris ora serena rosis.

Femineum plures demirabantur honorem,
Ac quibus hæc dotes celsa puella cluit.

Quid loquar ulterius? Virtutes AGNETA cunctas
Fovit, & ingenuâ simplicitate fidem.

Hinc placuit dudum REGINÆ virgo serenæ;
Ejus & obsequio tradidit illa manum.

Mox & Hyperboream fuit ingressura per aulam,
Ni Mors impediit tristior ante diem.

Luget honesta Venus, stirps heu! FLEMMINGIA plorat.
Jam florem generis deperiisse sui.

Attamen haut periit, meliori sede recepta,

Nunc ovat in gremio Christe, benigne, Tuo

O, utinam Nobis liceat sic esse beatis,

Dum feriet nostros Parca suprema Lares!

MAG. LINDH.

* * *

* * *

* * *